

sket i Mellemtiden siden sidste Session, og det har da vilst sig, at medens Udvalget herne-
meente, at de foreslaaede Gageansættelser vare
tømmelig høie, har der i Althinget været en
stærk Mening for, at de vare for lave, og at
de maatte være endnu høiere, end Regjeringen
havde foreslaaet. Althingets Fleertal kom imid-
lertid til den Indstilling, at ikke nogen særlig
Lønningslov for de islandske Embedsmænd
maatte udkomme, saalænge det finansielle For-
hold mellem Island og Kongeriget er saaledes,
som det nu er. Der har nemlig i nogle Aar,
saavel herne som paa Island, udtalt sig
Stemmer for, at man helst burde indrette det
finansielle Forhold til Island paa den Maade,
at et engang for alle bestemt Tilskud ydedes af
Kongerigets Kasse til Island, og at da Althin-
get selv i Forening med Hans Majestæt skulde
have en besluttende Myndighed i saa Hen-
seende. Det vil vel ogsaa være klart, at man
bestandig herne i det Væsentlige maa finde sig til-
bøielig til at slutte sig til, hvad Althinget har
vedtaget, da man jo ikke selv kan have fuld-
stændig og tilstrækkelig Kjendskab til Forholdene
deroppe. Da Althinget derfor havde indfattet,
at ingen Lønningslov maatte udkomme, men at
Embedsmændenes Lønning fremdeles maatte
blive bestemt i Finantsloven, indtil der kunde
træffes et andet Arrangement, var det en saa-
dan Udtalelse, at ogsaa Udvalget her i Folke-
thinget maatte slutte sig til. Det viste sig saa-
ledes, at Althinget og Udvalget i saa Henseende
vare enige om, at den heldigste Ordning vilde
være den, jeg nylig nævnte, og at man, indtil
den var kommen istand, vilde kunne bestemme
i Finantsloven Embedsmændenes Lønning der-
oppe, tilmed da Althinget ikke udtalte sig be-
stemt med Hensyn til Lønningssafterne, men
tog den Beslutning at andrage hos Hs. Majestæt
om, at Embedsmændene maatte stilles lige med
Embedsmændene i Kongeriget. Det er i Hen-
hold hertil, at Udvalget indstiller, at nærvæ-
rende Lov ikke udkommer. I Slutningen af
Betænkningen har Udvalget imidlertid udtalt,
at det ikke er Meningen med denne Indstilling,
at Regjeringen skulde være hindret i fremdeles
at lade Embedsmændene paa Island tilskyde
lignende Lønningstillæg som de, der have væ-
ret dem tilstaaede i de senere Aar, og som

Følge heraf samstemmer Udvalget altsaa fuld-
kommen med det Endringsforslag, som er stil-
let af den ærede Justitsminister. Jeg kan da
i Genhold til det, Udvalget, som jeg nylig
nævnte, har udtalt i sin Betænkning, ansee mig
berettiget til at erklære, at Udvalget maa slutte
sig til den ærede Justitsministers Forslag.

Justitsministeren: Saaledes som Ti-
den er fremrykket, vil der ikke kunne være
Spørgsmaal om at faae Behandlingen af Lov-
udkastet fremmet saaledes, at der kunde blive
Tale om under nogenformhelst Forudsætning at
see det ophøiet til Lov i denne Session. Med
særdeles Hensyn hertil skal jeg derfor ikke ind-
lade mig paa Sagen i dens Almindelighed, men
kun udtale, at det, som har bestemt mig til at
stille det Endringsforslag, som foreligger, og
til Forbeel for hvilket den ærede Ordfører for
Udvalget har udtalt sig, ene har været de Vil-
lighedshensyn, der have fundet deres Udtalelse
i Slutningen af det ærede Udvalgs Betænkning.

Timestad: Det er udtalt i Udvalgets
Betænkning, at Udvalget maa ligesom Althin-
get finde det rigtig, at der skeer en Overgang
fra det Nuværende til noget Tilkomende,
saaledes at Althinget faaer besluttende Myndig-
hed i Pengesager og et fast Tilskud fra Konge-
riget. Det er vistnok udtalt her mange Gange,
men jeg vil dog bede den ærede Thing, og lige-
ledes henlede Ministeriets Opmærksomhed der-
paa, at man ikke i den Henseende lader sig
sluffe. Jeg troer, at de Forudsætninger, fra
hvilke man herved gaar ud, og de, fra hvilke
man gaar ud i Althinget, ere saa forskellige,
at Enighed ikke i denne Henseende vil være at
opnaae. Althinget ønsker vistnok Overgangen af
Finantserne til dets Raadighed, men vistnok
under saadanne Forudsætninger, som det vil
være høist tvivlsomt, om Regjeringen, og endnu
mere tvivlsomt, om dette Thing vil gaae ind
paa. Jeg skal derfor her blot gjøre opmærk-
som paa, om det ikke var rettest, at Regjering-
en i Tide var betænkt paa at forelægge
en Lov, som var af den Natur, at den
kunde svare til ethvert Krav oppe paa Island,
da det vistnok var i det Heles Interesse og
navnlig i Danmarks, om Embedsmændene, der